

[Statsministeren]

Intet er spildt; vi er først lige begyndt. Jeg vil derfor appellere til, at man af fælles interesse følger miljøministerens opfordring til, at vi nu tager fat på et godt og konstruktivt samarbejde. Jeg vil godt henholde mig til miljøministerens redegørelse, også da ministeren sagde, at Miljøudvalget og ordførerne i denne uge vil få en klar redegørelse for, hvad vi vil fremlægge for Miljøagenturets bestyrelse. Jeg må sige til hr. Ivar Hansen, at jeg virkelig ikke føler, at det kan blive bedre.

I det hele synes jeg, at den regering, vi har, virkelig gør alt, hvad den kan for at tilfredsstille oppositionen. Vi lægger tingene åbent frem og tager alle nuancer med. Når oppositionen så af og til alligevel bliver ked af det, kan selv en god regering som vor komme til kort i sådanne anliggender.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Tak for statsministerens venlige bemærkninger.

Lad os nu antage, at vi spolede sagen tilbage, så det var dag nr. 1 i sagen om placeringen af EU's Miljøagentur i Danmark. Regeringen kom til Folketinget, bad om partiernes råd, oven i købet i fuld offentlighed. Hvis det havde været fremgangsmåden, havde den tale, statsministeren just har holdt, været helt på sin plads og sådan, som en statsministertale skal være. Må vi høre partiernes råd på demokratisk vis? Ingen skulle være uden mulighed for at få indflydelse på denne sags afgørelse.

Vi er ikke i tvivl om, at det har været svært, og at regeringen har haft mange overvejelser, men regeringen har jo fra starten valgt selv at træffe denne beslutning. Vi er ikke blevet spurgt; det skete først efterfølgende. Hvis regeringen havde haft sit flertal på plads, vil jeg tro, at denne sag var passeret; i dag ville den formentlig have været glemt, og miljøministeren kunne have gået i gang med at realisere det hele.

Men så faldt regeringen jo fra hinanden. Flertallet var væk, udtalelserne gik i alle retninger, og forvirringen steg dag for dag. Indtil denne dag har vi været i god tro, nemlig at regeringen havde truffet en suveræn beslutning; det stod fast, at det var afgørelsen, og ved at stemme for regeringspartiernes dagsorden i dag var det besluttet, at det blev København.

Men statsministeren kan da ikke forundres over, at vi bliver lidt ærgerlige, lidt pikerede eller forundrede, når vi, som debatten skrider frem i dag, får det indtryk, at der ikke er besluttet noget. Alt er åbent; man vil komme til Folketingets Miljøudvalg, og der er ingen grænser for, hvad man vil gøre. Hvis der skal være mening i tingene, må vi fortsat have den opfattelse, at regeringen har truffet en beslutning, og at den står fast.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg skal sige til hr. Aage Brusgaard, som spurgte mig, om der er noget ændret i forhold til det, man meddelte offentligheden efter koordinationsudvalgets afgørelse, at det er der ikke. Rækkefølgen er stadig væk for os, at det er en hjemlig beslutning om at indstille til Miljøagenturets bestyrelse. Det er stadig væk formalia; jeg ville bare betone de politiske realiteter om det fælles ansvar.

Så vil jeg gerne gøre en personlig bemærkning til hr. Ivar Hansen. Nu har det været mit privilegium i en ganske lang periode at have kontakt med den tidligere regering i vigtige spørgsmål, der vedrører vores forhold til udlandet. Det har været spørgsmål af langt, langt, langt, langt større rækkevidde end dette, men den fremgangsmåde, vi har betjent os af, er præcis den samme som den tidligere regerings i forhold til den daværende opposition, nemlig at regeringen havde en holdning og orienterede partierne om den, og partierne havde naturligvis mulighed for at kunne give udtryk for deres synspunkter, og det gjorde de da også, da de blev orienteret.

Det er bare helt andre toner, der lyder i dag, end den tilbagemelding, regeringen fik dengang. Det kunne have været godt, hvis Venstres formand var til stede i dag og selv kunne give udtryk for, hvad han sagde til regeringen, da vi forelagde vores holdning. Vi synes slet ikke, at denne sag kan berettige til et storpolitisk opgør mellem regeringen og oppositionen. Vi skulle, og det håber jeg også vil blive afslutningen på denne sag, trække på samme hammel for at give den første EF-institution i Danmark de bedst tænkelige startvilkår.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Kun den korte bemærkning, at det er helt i